

Снігова королева (стислий переказ)

Ганс Крістіан Андерсен

Оповідання перше, в якому йде мова про дзеркало та скалки

Якось чорт зробив дзеркало, в якому все добре і прекрасне зменшувалося до неможливого, а все негідне й погане виступало чіткіше і їди малося ще гіршим. А його учні схопили дзеркало і почали підійматися з ним на небо. Дзеркало не витримало і розбилося на мільйон скалок, що могли потрапити в очі або серце людині. І тоді людина вже не помічала нічого доброго, а серце її ставало наче з льоду.

Оповідання друге. Хлопчик та дівчинка

У великому місті жили двоє маленьких дітей — хлопчик Кай і дівчинка Герда. Вони любили одне одного, як брат і сестра. Між їхніми вікнами стояли горщички з трояндами та горохом, що утворювали дивні арки. Влітку діти ходили одне до одного в гості по даху, а взимку виглядали з маленьких віконць, які робили на обледенілому склі за допомогою нагрітих мідних монет.

Якось хлопчик поцікавився в бабусі, чи є в сніжинок королева. Бабуся відповіла, що так. Герда налякалася, а Кай відповів, що, якщо Снігова королева завітає до них, він посадить її а гарячу піч — і вона розтане. Одного дня, визираючи зі свого віконця, хлопчик побачив сніжинку, яка збільшувалась, росла, і нарешті перетворилась на молоду жінку, закутану в найтонший білий серпанок.

Одного разу щось потрапило хлопчикові в око і кольнуло у серце. Це влучили скалки від чортівського дзеркала. І одразу добрий та милий Кай перетворився на черствого та злого. Він образив дівчинку та бабусю, знищив троянди.

Якось узимку Кай катався на санях, і раптом чийсь великі сані зачепили його і швидко понесли вперед. Хлопчик голосно кричав, але ніхто не чув його.

Коли ж сані нарешті зупинилися, хлопчик побачив перед собою високу, струнку, сліпучо-білу жінку. Це була Снігова королева. Вона посадила хлопчика до себе в сани і загорнула своєю шубою. Потім вони вирушили до палацу.

Оповідання третє. Садок жінки, яка знала чари

Герда вважала, що Кай помер, та сонячний промінчик і ластівки не вірили у це. Тож, дівчина вирушила на пошуки друга.

Вона потрапила у чудовий садочок. Там була бабуся чаклунка, якій дуже сподобалась Герда. Вона вирішила залишити дівчинку у себе. Та, коли чаклувала, забула стерти зі свого капелюшка троянду. Ця квітка нагадала Герді про Кая. І вона знову вирушила у дорогу.

Оповідання четверте. Принц і принцеса

Герда зустріла старого ворона, який сказав, що, мабуть, бачив Кая у королівському палаці. Це був наречений принцеси. Але коли Герда потрапила у палац, виявилось, що принц лише схожий на її товариша.

Принц і принцеса пропонували дівчинці залишитися, а коли вона відмовилася,

одягли у розкішне вбрання і дали золоту карету зі своїм гербом.

Оповідання п'яте. Маленька розбійниця

Золота карета впала в очі розбійникам. Вони вбили маленьких кучера і служників, і витягли з карети Герду. Дівчину хотіли вбити, але дочка старої розбійниці вступилася за неї і узяла Герду до себе. Вночі дівчина почула від голубів, що Кая, певно, забрала до себе Снігова королева. Тоді маленька розбійниця дала Герді північного оленя і відпустила на пошуки друга.

Оповідання шосте. Лапландка і фінка

Олень зупинився коло хатинки, де мешкала стара лапландка. Жінка написала щось на сухій рибі-трісці і веліла віднести її фінці, яка живе в Фінляндії і володіє чарами.

Фінка підтвердила, що маленький Кай справді у Снігової королеви, але він дуже задоволений і щасливий і думає, що це найкраще місце на світі. Адже в нього в серці і в оці сидять скалки дзеркалі. На прохання дати Герді більше сили, фінка відповіла, що сила дівчини дуже велика. І вона — в її серці.

Олень відвіз дівчину до володінь Снігової королеви. Герда залишилася одна, на лютому морозі, без чобіток, без рукавиць. Вона побігла, як тільки могла, вперед. Назустріч їй линув цілий полк снігових кульок, що мчали по землі просто на Герду і, наближаючись, ставали все більшими та більшими. Це були передові загони війська Снігової королеви.

Оповідання сьоме. Що було в замку Снігової королеви і що трапилося потім

У льодовому палаці Снігової королеви, посеред величезної холодної зали сидів маленький Кай. Він намагався скласти зі шматочків льоду слово "Вічність" — адже тоді він зможе стати володарем самому собі. Кай сидів такий блідий, непорушний, ніби неживий.

Коли Герда увійшла у залу, вітри затихли і лягли, ніби захотіли спати. Побачивши, як Кай сидить тихий і незворушний, дівчина наплакала, її гарячі сльози впали йому на груди, пройшли в саме серце і розтопили скалку чарівного дзеркала.

Хлопчик гірко заплакав, і скалка витекла з ока разом із сльозою. Він пізнав Герду і зрадів. Дівчинка поцілувала Кая, і вони вирушили у дорогу. Друзі йшли, тримаючись за руки, і там, де вони проходили, розквітали квіти.

Але, коли Кай і Герда увійшли в низенькі двері, вони помітили, що за цей час встигли стати дорослими людьми. Троянди цвіли і заглядали з даху у відчинене вікно; там стояли і їхні дитячі стільчики Кай і Герда сіли кожен на свій і взяли одне одного за руки.

Так сиділи вони обоє, дорослі, але ще діти серцем, а надворі стояло тепле, радісне, літо.

Коментар

У казці Ганса Крістіана Андерсена ми знайомимося із справжніми щирими почуттями, що здатні розтопити будь-яку кригу.

Снігова королева вважає себе настільки могутньою, що може підкоряти собі волю людини. Вона заманює хлопчика до себе своїми чарами та хитрощами, придворною

ніжністю і лагідністю. Але холодне серце ніколи не може викликати справжні почуття. Так само, як саме не здатне на такі почуття. На жаль, такі холодні, черстві люди, діями яких керує лише чіткий розрахунок, зустрічаються і в реальному житті. І не треба ані чарівного дзеркала, ані чар Снігової королеви, щоб зробити їхні серця байдужими до усього навкруги.

Та існує на світі справжнє диво. Є сила, здатна подолати усі перешкоди, сила, якій підкоряється навіть природа, а не лише людські серця. Це сила любові, доброти, ширих почуттів — сила великого людського серця.